

ความบาป, ข้าวประเสริฐ, และพระบัญญัติ

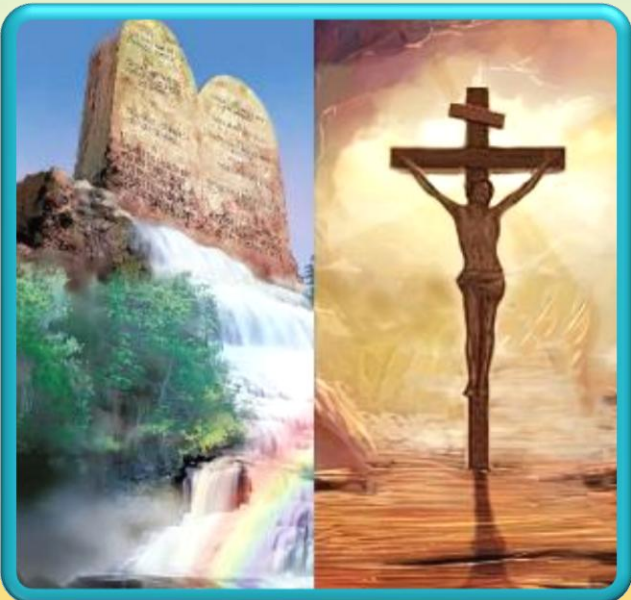
“ข้าพระองค์จะไม่ลืมข้อบังคับของพระองค์เลย
เพราะโดยข้อบังคับเหล่านั้น พระองค์ทรงรักษา
ชีวิตข้าพระองค์ไว้ ข้าพระองค์เป็นของพระองค์
ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้รอด เพราะข้าพระองค์
ได้แสวงหาข้อบังคับของพระองค์”

(สดุดี 119:93, 94)

ไม่ว่าเราจะยอมรับหรือไม่ก็ตาม บาปเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อเราทุกคน ทำลายความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้า: “เพราะทุกคนได้ทำบาปและเสื่อมจากพระสิริของพระเจ้า” (โรม 3:23)

เราจะซ่อมแซมช่องว่างที่บาปสร้างขึ้นระหว่างพระเจ้ากับเราได้อย่างไร? บางคนเสนอทางออกที่เป็นไปได้สองทางสำหรับปัญหานี้: พระบัญญัติเพียงอย่างเดียว (ความรอดโดยการกระทำ ซึ่งเป็นความเข้าใจผิดเกี่ยวกับหน้าที่ของพระบัญญัติ) หรือพระกิตติคุณเพียงอย่างเดียว (ความรอดโดยความเชื่อ การยกเลิกพระบัญญัติ)

หากเข้าใจอย่างถูกต้อง พระบัญญัติและพระกิตติคุณไม่ได้ขัดแย้งกัน แต่ทั้งสองร่วมมือกันในการต่อสู้กับบาป แต่ละอย่างมีหน้าที่ของตน

- หลีกเลียงการล่อลวง
- เคล็ดลับในการหลีกเลียงความบาป

ความบาป

- พระบัญญัติ
- และความบาป

พระบัญญัติ

- พระกิตติคุณ
- และพระบัญญัติ
- สร้างบนศิลา

พระกิตติคุณ

ความบาป

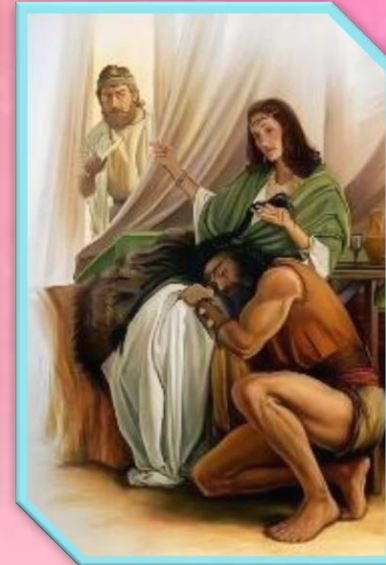
หลีกเลี่ยงการทดลอง

“แต่ทุกคนถูกล่อลวงด้วยตัณหาของตัวเอง คือถูกตัณหาที่ล่อลวงและชักนำ.” (ยก. 1:14)

ยากอบเรียกผู้ที่ต่อต้านการล่อลวงว่า “ผู้ได้รับพร” (ยากอบ 1:12) แต่เขาชี้แจงว่าการล่อลวงไม่ได้มาจากพระเจ้า (ยากอบ 1:13) แต่เกิดจากความปรารถนาชั่วร้ายของเราเอง (ยากอบ 1:14)

เปาโลพูดถึง “ผู้ล่อลวง” (1 เธสะโลนิกา 3:5) ซึ่งพระเยซูทรงระบุว่า เป็นซาตาน (มัทธิว 4:3, 10) เขาเป็นผู้ที่รู้จักใช้จุดอ่อนของเราเพื่อนำเราไปสู่บาปได้ดีที่สุด อย่าลืมว่าเรากำลังอยู่ในสงครามระดับจักรวาล ระหว่างพระคริสต์กับซาตาน และผู้ล่อลวงจะทำทุกวิถีทางเพื่อทำให้เราหันเหออกไปจากพระคริสต์

แซมสันเป็นตัวอย่างที่ชัดเจนของคนที่ยอมจำนนต่อการล่อลวงโดยปล่อยให้ตัวเองถูกครอบงำด้วยอารมณ์ แม้จะรู้ว่าสิ่งเหล่านั้นขัดต่อพระประสงค์ของพระเจ้า (ผู้วินิจฉัย 14:1-3; 16:1, 4)

จะหลีกเลี่ยงการล่อลวงได้อย่างไร? โดยการแสวงหาพระเจ้า (มัทธิว 6:33); ใช้เวลาอยู่กับพระองค์ตามลำพัง (มารโก 14:38); และถือโล่แห่งความเชื่อ (เอเฟซัส 6:16)

เคล็ดลับในการหลีกเลี่ยงความบาป

“ถ้าตาของท่านทำให้ท่านหลงผิด จงควักออกทิ้งเสีย การที่จะเข้าไปในแผ่นดินของพระเจ้าด้วยตาข้างเดียวยังดีกว่ามีตาสองข้างแต่ต้องถูกทิ้งลงนรก” (มก. 9:47)

พระเยซูทรงให้คำแนะนำที่ชัดเจนแก่เราเพื่อหลีกเลี่ยงความบาป:

จงหลีกเลี่ยงการทำอะไรต่าง ๆ ที่อาจนำไปสู่ความบาป (มารก 9:43; โยบ 23:12) ตัวอย่างเช่น การซื้อสุรา

จงหลีกเลี่ยงการไปสถานที่ที่คุณอาจทำความบาป (มารก 9:45; โยบ 23:11) ตัวอย่างเช่น การไปในต์คลับ

จงหลีกเลี่ยงการดูสิ่งต่าง ๆ ที่อาจนำไปสู่ความบาป (มารก 9:47; โยบ 31:1) ตัวอย่างเช่น การดูภาพยนตร์ที่มีฉากไม่เหมาะสม

โดยสรุป จงทำทุกอย่างเท่าที่จะทำได้เพื่อหลีกเลี่ยงความบาปและการถูกล่อลวงให้ทำบาป จงอธิษฐานเกี่ยวกับเรื่องนี้

- 1 อย่าคิดว่าตนเองพึ่งพาตนเองได้ (1 โครินธ์ 10:12)
- 2 เลิกโอ้อวดว่าตนเองดีเพียงใด จงถ่อมตนเหมือนพระเยซู (มัทธิว 6:2)
- 3 จงทำทุกวิถีทางที่จำเป็นเพื่อกำจัดต้นเหาออกจากใจ (มัทธิว 5:28-29)
- 4 เลิกวิพากษ์วิจารณ์และตัดสินผู้อื่น (1 โครินธ์ 4:5)
- 5 อย่าเกลียดชังศัตรู แต่จงอธิษฐานเพื่อพวกเขา (มัทธิว 5:44)
- 6 เลิกโกรธเคืองคนรอบข้าง (มัทธิว 5:22)

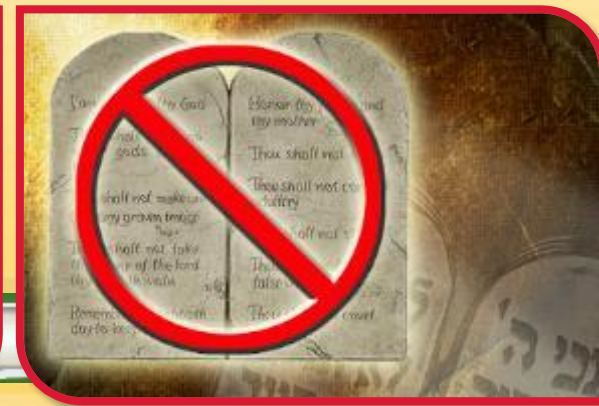

พระบัญญัติ

พระบัญญัติและความบาป

“ทุกคนที่ทำบาปก็ประพฤตินิยามบัญญัติ บาปเป็นสิ่งที่นิยามบัญญัติ”
(1ยอห์น 3:4)

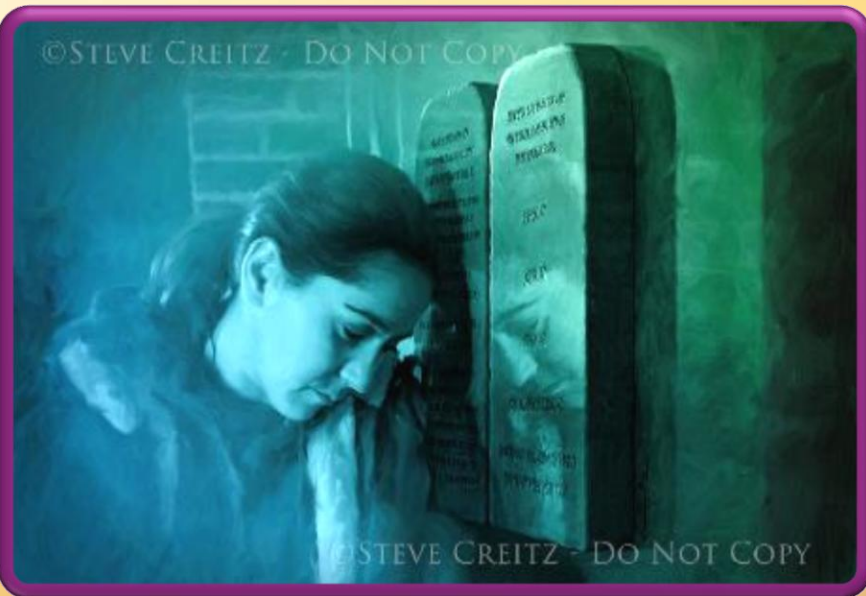

ความสัมพันธ์ระหว่างพระบัญญัติกับความบาปนั้นถูกตีความผิดโดยบางคนที่คิดว่าการปฏิบัติตามพระบัญญัติจะช่วยไถ่บาปของพวกเขาได้ (กาลาเทีย 5:4) ความคิดนี้ทำให้บางคนไปสู่ขั้วตรงข้าม คือคิดว่าพระบัญญัติถูกยกเลิกไปแล้ว

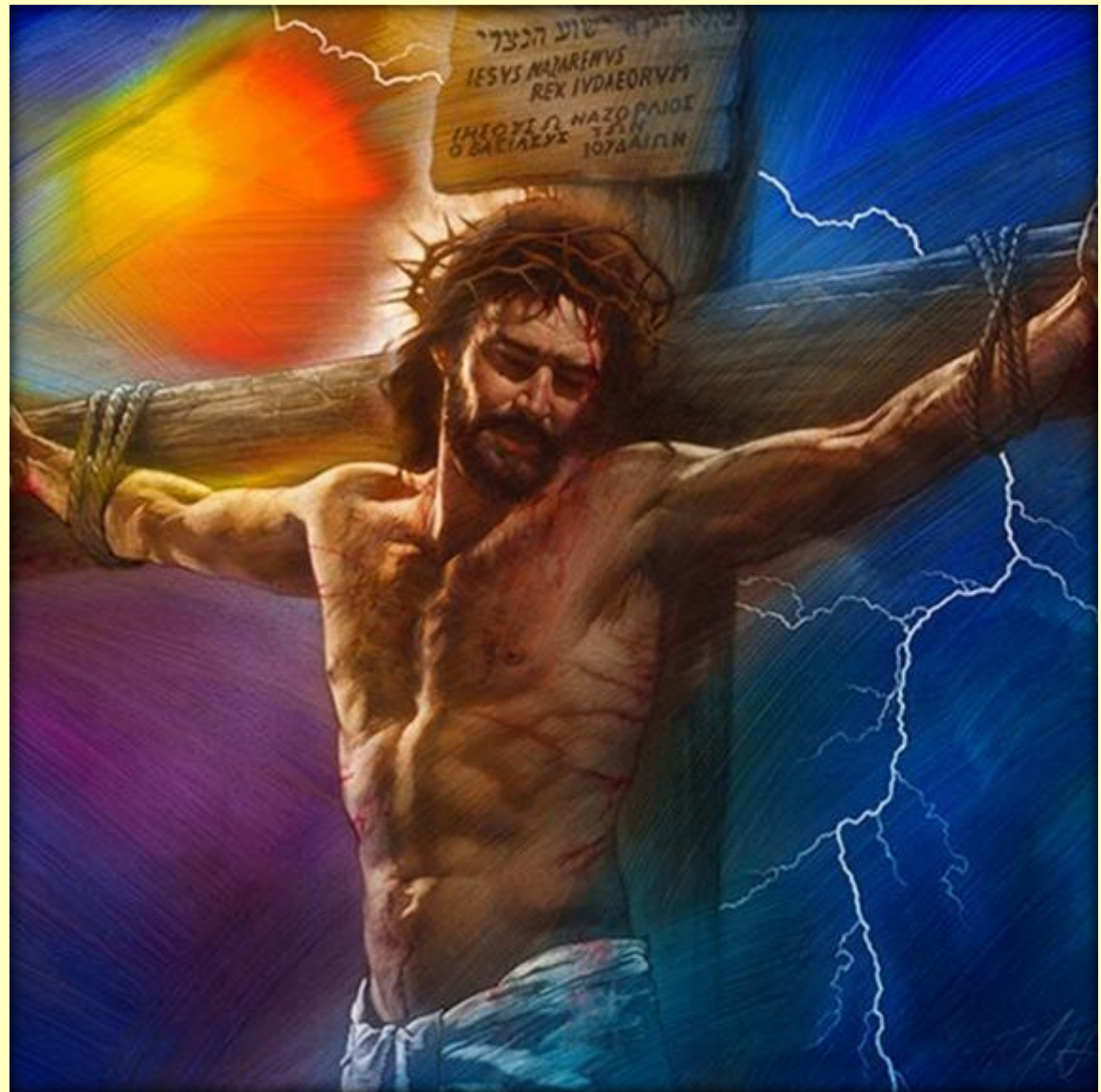
ปัญหาอยู่ที่การคิดว่าพระบัญญัติเกี่ยวข้องกับความรอด ไม่ว่าจะ เป็นในฐานะที่เป็นหนทางหรืออุปสรรคต่อการบรรลุความรอด แต่หน้าที่ของพระบัญญัติไม่เคยมีไว้เพื่อความรอด แล้วหน้าที่ของมันคืออะไร?

พระบัญญัติเปิดเผยความบาปให้เราเห็น (1 ยอห์น 3:4) หากไม่มีพระบัญญัติ เราจะไม่รู้ว่าคุณคืออะไร (โรม 7:7) และดังนั้น เราจึงจะไม่แสวงหาทางแก้ไข (กาลาเทีย 3:24)

พระบัญญัติไม่ได้เป็นภาระ แต่เป็นรั้วป้องกันที่ช่วยปกป้องเราจากผลร้ายของความบาป (1 ยอห์น 5:3; สดุดี 1:1-3)

พระกิตติคุณ

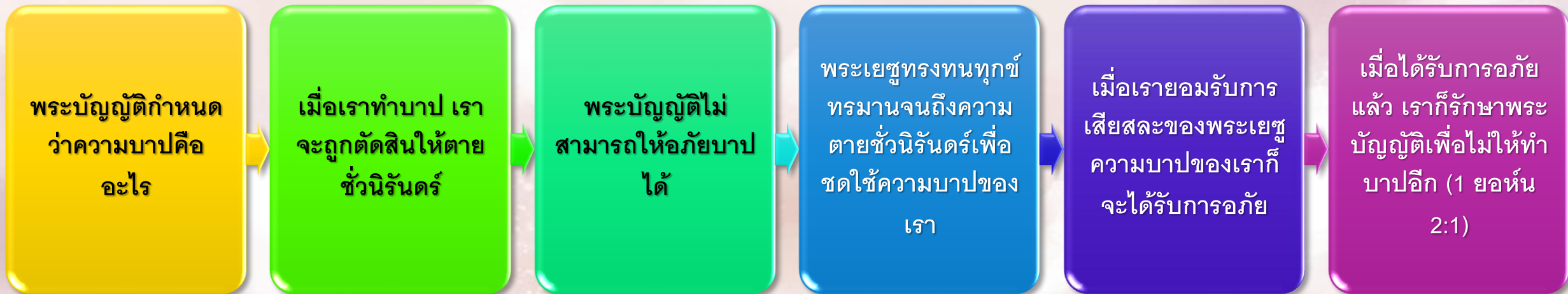

พระกิตติคุณและพระบัญญัติ

“เพราะเราเห็นว่า คนหนึ่งคนใดจะถูกชำระ ให้ชอบธรรมได้ก็โดยอาศัยความเชื่อ นอกเหนือ การประพฤติตามธรรมบัญญัติ” (รม. 3:28)

ความรอดของเรา (การอภัยบาปและชีวิตนิรันดร์) ได้รับมาโดยผ่านทางงานที่พระเยซูทรงทำเพื่อ เรานบนไม้กางเขน (กาลาเทีย 3:13) สิ่งนี้กระตุ้นให้เรารักพระเยซู (1 ยอห์น 4:9, 19) และเรา แสดงความรักนี้โดยการรักษาพระบัญญัติของพระองค์ (ยอห์น 14:15)

มาทบทวนความสัมพันธ์ระหว่างพระบัญญัติและพระกิตติคุณ (นั่นคือ ความรอดโดย พระโลหิตของพระเยซู) กัน:

พระเยซูไม่เคยตั้งใจที่จะยกเลิกพระบัญญัติ แต่เสด็จมาเพื่อยืนยันพระบัญญัติ (มัทธิว 5:17) ทั้งพระบัญญัติและพระกิตติคุณต่างสะท้อนถึงพระลักษณะของพระเจ้า: คือความรัก

สร้างขึ้นบนศิลา

“เพราะฉะนั้น ทุกคนที่ได้ยินคำเหล่านี้ของเราและประพฤติตาม ก็เปรียบเสมือนผู้ที่มีสติปัญญาสร้างบ้านของตนไว้บนศิลา”

(มธ. 7:24)

การยอมรับพระกิตติคุณเกี่ยวข้อกันเป็นกระบวนการคือ ขั้นตอนแรกคือความรู้ เราต้องรู้ว่ามิใช่ผู้ไถ่บาปเราได้ (โรม 10:14)

แต่ความรู้เพียงอย่างเดียวจะไม่ช่วยเราให้รอด พระเยซูทรงเปรียบเทียบผู้ที่ได้รับความรู้เรื่องความรอดแต่ไม่นำหลักการของพระกิตติคุณไปปฏิบัติ เหมือนกับคนที่สร้างบ้านบนทราย “แล้วก็พังทลายลงอย่างรวดเร็ว” (มัทธิว 7:26-27)

ความรู้ต้องควบคู่ไปกับการกระทำที่เป็นรูปธรรม (มัทธิว 7:24-25) เราได้รับการชำระให้ชอบธรรมโดยปราศจากการกระทำตามกฎหมายบัญญัติ (โรม 3:28) แต่จำเป็นต้องเห็นการกระทำเหล่านั้นในชีวิตของเรา ซึ่งเป็นผลมาจากความรอดของเรา (มัทธิว 7:18-21)

เมื่อเรายอมรับพระเยซูและดำเนินชีวิตอย่างใกล้ชิดกับพระองค์ รักษาพระบัญญัติของพระองค์ เราก็กำลังสร้างบ้านอยู่บนศิลา

“พระบัญญัติเปิดเผยความบาปของมนุษย์ แต่ไม่ได้ให้ทางแก้ไขใดๆ ขณะที่พระบัญญัติสัญญาถึงชีวิตแก่ผู้ที่เชื่อฟัง แต่กลับประกาศว่าความตายเป็นส่วนของผู้ที่ละเมิด พระกิตติคุณของพระคริสต์เท่านั้นที่จะปลดปล่อยเขาจากการลงโทษหรือมลทินแห่งบาปได้ เขาต้องกลับใจต่อพระเจ้าผู้ซึ่งได้ละเมิดพระบัญญัติของพระองค์ และมีความเชื่อในพระคริสต์ ผู้ทรงเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปให้แก่เขา เช่นนั้นเขาจึงได้รับ “การยกโทษบาปที่ผ่านมา” และกลายเป็นผู้มีส่วนในพระลักษณะของพระเจ้า”

EGW (The Great Controversy, p. 467)